

Ejeren af en Ejendom at faa denne sin Ejendom, eller man kan maaske snarere udtrykke det saaledes: dens Folio i Pantebogen renses for en Servitut eller Byrde, som maaske fra meget gammel Tid hviler paa den, som maaske i Virkeligheden slet ikke vedkommer den, men som i alt Fald ingen nu længere har Interesse af at se opretholdt. Hvis der nemlig er nogen, som har Interesse af at se Servituten eller Brugsretten opretholdt, bliver det hans Sag, naar han er bleven indstævnet for Retten paa den Maade, Lovforslaget foreskriver, at møde og gøre denne sin Ret gældende, og det bliver da Rettens Sag at afgøre, om *han* har Ret i sin Protest mod Servituttens Udslættelse eller *Ejeren* har Ret i sin Fordring paa at faa den udslættet. De Regler, hvorefter dette Spørgsmaal, denne Tvist skal afgøres, indeholdes ikke i dette Lovforslag, men i den bestaaende eller den til hver Tid gældende Ret. Derved røres der ikke i det Lovforslag, som her foreligger. Det indeholder kun Bestemmelser om den processuelle Fremgangsmaade, som skal følges for at opnaa det Resultat, som Ejeren ønsker, og som han hidtil har savnet Midler til at opnaa. Hovedsagen ved det foreliggende Lovforslag er da naturligvis, om de Regler, som det indeholder for Indstævning af dem, der muligt ere interesserede i Servituttens eller Brugsrettens Opretholdelse, ere fyldestgørende, og jeg skønner ikke rettere, end at de i Hovedsagen ere det, jeg ser ikke, at man, naar man overhovedet vil tilvejebringe den Mulighed for at faa Ejendommen renses, som det er Lovforslagets Opgave at søge tilvejebragt, kan gaa nogen mere betryggende Vej, end her er foreskrevet. Jeg har derfor ikke nogen Indvending at gøre mod Hovedindholdet af det foreliggende Lovforslag, men tror, at vi gøre Ret mod de mange, som plages af disse unyttige Bemærkninger paa deres Panteattester, ved at give dem denne Mulighed for at blive fri derfor.

Der er dog en enkelt Bemærkning, jeg vil tillade mig at gøre over for en enkelt Bestemmelse i Lovforslaget, den er ganske underordnet, men den bør dog fremhæves. Det er vistnok kun ved en Inkurie, at det er kommet til at staa saaledes, men det hedder i § 5, at de Bekendtgørelser, hvorom der der er Tale, skulle „indrykkes 3 Gange iblandt retslige Bekendtgørelser i „Berlingske Tidende“, samt, hvis Sagen skal foretages ved en Ret uden for Sjællands Stift, tillige i vedkommende Stiftstidende“. Dette Udtryk er neppe tilstrækkelig overvejet.

Det, der her tages Sigte paa, er jo ikke det at skabe en Ret for det Blad, som tilfældigvis bærer Navnet Stiftstidende; det, man her tænker paa, er jo intet som helst andet, gaar jeg ud fra, end de Blade, som ifølge den bestaaende Ret, ifølge de dem meddelte Privilegier have Ret til disse Bekendtgørelser. Om de saa ellers kaldes det ene eller det andet, det er det ikke dette Lovforslags Hensigt at bestemme noget nyt om, men det er det, som jeg synes, at det gør, naar det her fæster Betegnelsen Stiftstidende ved de Blade, der have denne Forret. Vi vide jo, mine Herrer, at dette har praktisk Betydning i Øjeblikket, idet der for Tiden er paabegyndt en Proces mellem to Blade her i Landet, netop om Retten til at bruge Betegnelsen „Stiftstidende“. Jeg tænker paa „Aalborg Stiftstidende“ og „Nordjylland“. Der er jo ingen Tvivl om, hvilket af disse Blade det er, der har Fortrinsretten til de retslige Bekendtgørelser, det er i Øjeblikket „Nordjylland“, men „Aalborg Stiftstidende“ hedder fra gammel Tid „Stiftstidende“, og Striden mellem Bladene drejer sig om, hvilket af dem der har Ret til at bære dette Navn. Det kan jo ikke være Meningen med dette Lovforslag at træffe en Afgørelse af dette Spørgsmaal. Jeg antager nemlig ikke, at det er Lovforslagets Mening at bestemme, at i Aalborg Stift skal det være „Aalborg Stiftstidende“, der skal have disse Bekendtgørelser, og jeg antager heller ikke, det er Lovforslagets Mening at bestemme, at „Aalborg Stiftstidende“ ikke længere maa hedde Stiftstidende. Jeg antager derfor, det vil være rettest paa Sagens videre Gang at faa dette ændret til, hvad der er Meningen, hvilket vil kunne naas ved en simpel Redaktionsændring saaledes, at man i Stedet for Ordene „Berlingske Tidende, samt . . . vedkommende Stiftstidende“ blot skrev „det Blad, som paa det paagældende Sted er autoriseret til at optage de retslige Bekendtgørelser“, eller noget lignende, blot et neutralt Udtryk, som ikke griber ind i Betegnelsen, men holder sig til Realiteten, som det jo her alene kommer an paa. For øvrigt vil jeg altsaa tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Modtagelse her i Tinget.

Philipsen: Den ærede foregaaende Taler har i korte Træk omtalt, hvad der kan siges til Gunst for det foreliggende Lovforslag, og da jeg for saa vidt er enig med ham, skal jeg ikke dvæle derved. Jeg har imidlertid en enkelt Bemærkning at gøre, som eventuelt skulde forberede et